

Sefer Vayikra / from Sinai to Sanctuary to Society/ shiur #2

"Vayikra – chapters 1 -> 7: the Temple 'website'"

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

Based on a Midrash - there is ancient Jewish custom to begin Torah study for children with the opening chapters of Sefer Vayikra. In today's shiur, that Midrash will serve as our 'springboard' - to begin our detailed study of the book.

I. The Midrash - Tanchuma

תנחומא מחולק לפסוקים ויקרא ו'ב'

אמר רבי אסיא, למה הם מתחילים התינוקות של בית רבן
ללמד בספר ויקרא.

אלא מפני שכל הקרבנות כתובים בו,
ומפני שהם טהורים עד עכשו ואינם יודעים מהו טעם חטא
ועון, לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא שיהיו מתחילין תחלה
בסדר הקרבנות,

יבאו טהורים ויתעסקו במעשה טהורים,

לפיכך אני מעלה עליהם כאלו הם עומדים ומקריבים לפני
הקרבנות.

והודיעה, שאף על פי שחרב בית המקדש ואין קרבן נוהג,
אלוהי התינוקות שקורין בסדר הקרבנות, לא היה העולם
עומד.

לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל,
בני, אף על פי שחרב בית המקדש ובטלו הקרבנות
ואין קרבן עולה נוהג, אם אתם עוסקים וקורים בפרשת עולה
ושוין בפרשת קרבנות, מעלה אני עליכם **כאלו אתם**

מקריבים קרבן עולה לפני, שנאמר: וזאת תורת העולה.

כלומר, מי שהוא עוסק בתורת העולה, זוכה לחיי העולם
הבא. מה כתיב למעלה, נפש כי תחטא ומעלה מעל בי"י,
וכחש בעמיתו וגו' (ויקרא ה':כ"א), ואחר כך זאת תורת
העולה. אמר ישעיה, כי אני י"י אוהב משפט שונא גזל בעולה
(ישעיהו ס"א:ח'). אמר הקדוש ברוך הוא, לא תאמר הריני
גוזל וחומס ומביא עולה ומכפר לי. כי אני שונא את הגזל
אפלו בעולה שעושין על הגזל. **ואם רוצה העולם שאקבל**
העולה, ישיב הגזל לבעלה, ואחר כן אם יעלה עולה עליה...

See Yeshayahu 61

- א רוח אֲדֹנָי יְהוֹה, עָלַי--יַעַן מָשַׁח יְהוֹה אֹתִי
לְבַשׁ עֲנִוִים, שְׁלַחֲנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבָּרִי-לֵב,
לְקַרְא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר, וְלֹאֲסוּרִים פֶּקַח-קוֹחַ.
- ב לְקַרְא שְׁנַת-רָצוֹן לַיהוֹה, וַיּוֹם נָקָם לֵאלֹהֵינוּ,
לְנַחֵם, כָּל-אַבְלִים.
- ג לָשׁוּם לְאַבְלֵי צִיּוֹן, לְתֵת לָהֶם פָּאֵר תַּחַת אֶפְרַיִם
שִׁמְשׁוֹן תַּחַת אֶבֶל--מַעֲטָה תְהִלָּה, תַּחַת רוּחַ
בְּהָה; וְקַרְא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק, מִטֵּעַ יְהוֹה לְהַתְפָּאֵר.
- ד וּבָנוּ חֲרָבוֹת עוֹלָם, שְׁמָמוֹת רֵאשִׁימָה יְקוֹמְמוּ;
וְחִדְּשׁוּ עָרֵי חָרֵב, שְׁמָמוֹת דּוֹר וָדוֹר.
- ה וְעָמְדוּ זָרִים, וְרָעוּ צֹאנֵכֶם;
וּבְנֵי נֶכֶר, אֶכְרִיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם.
- ו וְאַתֶּם, כֹּהֲנֵי יְהוֹה תִקְרְאוּ--מִשְׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ,
יֹאמְרוּ לָכֶם; חֵיל גּוֹיִם תִּאֲכָלוּ, וּבִכְבוֹדֶם תִּתְיַמְרוּ.
- ז תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁנֶה, וּכְלָמָה יִרְנוּ חֶלְקֶם; לָכֵן
בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ, שְׁמִיחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם.
- ח כִּי אֲנִי יְהוֹה אֹהֵב מִשְׁפָּט, שֵׁנָא גִזְל בְּעוֹלָה;
וְנִתְּתִי פְעֻלָּתִם בְּאַמֶּת, וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם.
- ט וְנִדְּעוּ בְּגוֹיִם זִרְעָם, וְצִאֲצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים;
כָּל-רֵאשִׁימָה יִכִּירוּם, כִּי הֵם זִרְעוּ בְּרֵךְ יְהוֹה. {פ}
- י שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוֹה, תִּגְלַל נַפְשִׁי בְּאַלְהֵי--כִּי הִלְבִּישָׁנִי
בְּגָדֵי-יִשְׁע, מַעֲלֵל צִדְקָה יַעֲטֵנִי: כָּחָתָן יִכְהֶן פָּאֵר, וּכְכֹלָה
תַּעֲדָה כְּלִיָּה.
- יא כִּי כְאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה, וּכְגִנָּה יִרְוַעֲיָה תִצְמִיחַ--בֶּן
אֲדֹנָי יְהוֹה, יִצְמִיחַ צִדְקָה וְתִהְיֶה, נֶגֶד, כָּל-הַגּוֹיִם.
- 1 The spirit of the Lord GOD is upon me; because the LORD hath anointed me to bring good tidings unto the humble; He hath sent me to bind up the broken-hearted, to proclaim liberty to the captives, and the opening of the eyes to them that are bound;
- 2 To proclaim the year of the LORD'S good pleasure, and the day of vengeance of our God; to comfort all that mourn;
- 3 To appoint unto them that mourn in Zion, to give unto them a garland for ashes, the oil of joy for mourning, the mantle of praise for the spirit of heaviness; that they might be called terebinths of righteousness, the planting of the LORD, wherein He might glory.
- 4 And they shall build the old wastes, they shall raise up the former desolations, and they shall renew the waste cities, the desolations of many generations.
- 5 And strangers shall stand and feed your flocks, and aliens shall be your plowmen and your vinedressers.
- 6 But ye shall be named the priests of the LORD, men shall call you the ministers of our God; ye shall eat the wealth of the nations, and in their splendour shall ye revel.
- 7 For your shame which was double, and for that they rejoiced: 'Confusion is their portion'; therefore in their land they shall possess double, everlasting joy shall be unto them.
- 8 For I the LORD love justice, I hate robbery with iniquity; and I will give them their recompense in truth, and I will make an everlasting covenant with them.
- 9 And their seed shall be known among the nations, and their offspring among the peoples; all that see them shall acknowledge them, that they are the seed which the LORD hath blessed. {P}
- 10 I will greatly rejoice in the LORD, my soul shall be joyful in my God; for He hath clothed me with the garments of salvation, He hath covered me with the robe of victory, as a bridegroom putteth on a priestly diadem, and as a bride adorneth herself with her jewels.
- 11 For as the earth bringeth forth her growth, and as the garden causeth the things that are sown in it to spring forth; so the Lord GOD will cause victory and glory to spring forth before all the nations.

II. Thematic source is Shmot 19 – “maamad har Sinai”

Note concepts of covenant, preparation, & priesthood

Arrival at Har Sinai:

1 In the third month after the children of Israel left the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Rephidim, and were come to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Israel encamped before the mount.

The Proposition:

3 And Moses went up unto God, and Hashem called unto him out of the mountain, saying: 'Thus shall you say to the house of Jacob, and tell the children of Israel: 4 You have seen what I did unto the Egyptians, and how I bore you on eagles' wings, and brought you unto Myself. 5

Now therefore,

if you will hearken unto My voice, **and keep My covenant**, [then] you shall be Mine own treasure from among all peoples; for [because/eventhough] all the earth is Mine; 6 **and you shall be for Me a: kingdom of priests, and a holy nation.** These are the words which you shall speak unto the children of Israel.'

These are the words which you shall speak unto the children of Israel.'

Bnei Yisrael accept -

7 And Moses came and called for the elders of the people, and set before them all these words which Hashem commanded him. 8 And all the people answered together, and said: 'All that Hashem has spoken we will do.' And Moses reported the words of the people unto Hashem.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

9 And Hashem said unto Moses: 'Lo, I come unto thee in a thick cloud, **that the people may hear when I speak with thee**, and may also believe thee for ever.' And Moses told the words of the people unto Hashem. [PLAN 'A' - via Moshe]

10 And Hashem said unto Moses: 'Go unto the people, and sanctify them to-day and to-morrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day Hashem will come down in the sight of all the people upon mount Sinai.

Arrival at Har Sinai:

א בַּחֹדֶשׁ, הַשְּׁלִישִׁי, לַצֵּאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--בַּיּוֹם הַזֶּה, בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי. ב וַיִּסְעוּ מֵרֶפְדִּים, וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי, וַיַּחֲנּוּ, בְּמִדְבַּר; וַיֵּחָן-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נֶגֶד הָהָר.

The Proposition:

ג וּמֹשֶׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הָהָר לֵאמֹר: **כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב, וְתֹגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.** ד אַתָּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם; וְאֲשֶׁר אֲתַכֶּם עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים, וְאַבֵּא אֶתְכֶם אֵלַי. ה וְעַתָּה, אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקוֹלִי, **וְשָׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהָיִיתֶם לִי סֻגָּלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלַכֶּת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קְדוֹשׁ:** ז אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תִּדְבֹּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Bnei Yisrael accept -

ח וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם; וַיָּשֶׁם לִפְנֵיהֶם, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר צִוָּהוּ, יְהוָה. ט וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה; וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

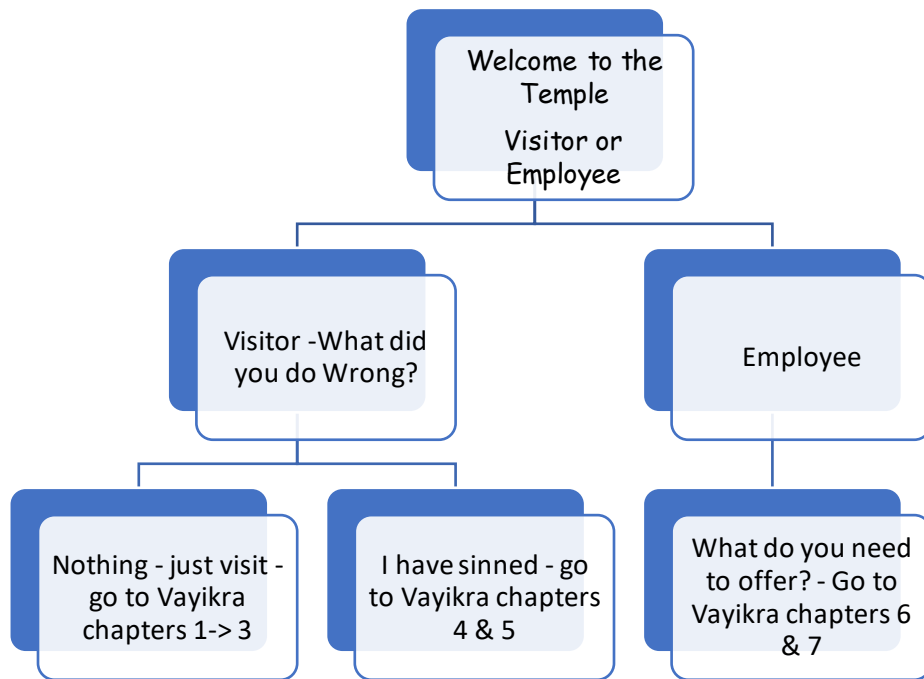
God's Plan(s) for how to transmit the laws

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנִכִּי בֹא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעַבְבוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמָךְ, וְגַם-בֶּד יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם; וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

[PLAN 'A' - via Moshe]

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם, וְקִדְּשְׁתֶּם הַיּוֹם וּמָחָר; וְכִבְּסוּ, שְׂמֹלֹתֵם. יא וְהָיוּ נִכְנִים, לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: **כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם--עַל-הָר סִינַי--**

III Vayikra chapters 1 thru 7 - 'Menu driven'

What makes chapters 1 thru 3 a distinct unit?

One "dibur" - & one 'header'

All 'voluntary' & all "reyach nichoach"

Similar structure in the presentation

Note how it is also the 'opening' section of the book

Let's note how Yirmiyahu connects this unit to Har Sinai

Similar to Yeshayahu chapter 61 (above)

"divrei olah v'zavach" in light of Yirmiyahu chapter 7

א הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ, מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. ¹ The word that came to Jeremiah from the LORD, saying:

ב עֲמֵד, בַּשַּׁעַר בֵּית יְהוָה, וְקִרְאתָ שָׁם, אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה; וְאָמַרְתָּ שְׁמִעוּ דְּבַר-יְהוָה, כָּל-יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשַּׁעֲרִים הָאֵלֶּה, לְהַשְׁתַּחֲוֹת, לַיהוָה. {ס} ² Stand in the gate of the LORD'S house, and proclaim there this word, and say: Hear the word of the LORD, all ye of Judah, that enter in at these gates to worship the LORD. {S}

ג כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם, וּמַעַלְלֵיכֶם; וְאֶשְׁכְּנָה אִתְּכֶם, בְּמָקוֹם הַזֶּה. ³ Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Amend your ways and your doings, and I will cause you to dwell in this place.

ד אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֶם, אֶל-דְּבַרֵי הַשָּׁקֶר
לֵאמֹר: הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה, הֵיכַל יְהוָה
הֵמָּה.

4 Trust ye not in lying words,
saying: 'The temple of the
LORD, the temple of the LORD,
the temple of the LORD, are
these.'

ה כִּי אַם-הֵיטִיב תִּיטִיבוּ, אֶת-דְּרֹכֵיכֶם
וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם: אַם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט,
בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ.

5 Nay, but if ye thoroughly
amend your ways and your
doings; if ye thoroughly execute
justice between a man and his
neighbour;

ו גֵּר יִתּוֹם וְאַלְמָנָה, לֹא תַעֲשֻׁקוּ, וְדָם נָקִי,
אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה; וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרִים לֹא תֵלְכוּ, לְרַע לָכֶם.

6 if ye oppress not the stranger,
the fatherless, and the widow,
and shed not innocent blood in
this place, neither walk after
other gods to your hurt;

ז וְשִׁכַּנְתִּי אִתְּכֶם, בַּמָּקוֹם הַזֶּה--בְּאֶרֶץ,
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם: לָמֶן-עוֹלָם, וְעַד-
עוֹלָם.

7 then will I cause you to dwell
in this place, in the land that I
gave to your fathers, for ever and
ever.

ח הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם, עַל-דְּבַרֵי
הַשָּׁקֶר--לְבַלְתִּי, הוֹעִיל.

8 Behold, ye trust in lying words,
that cannot profit.

ט הֲגִנֹב רָצַח וְנָאֵף, וְהִשְׁבַּע לַשָּׁקֶר וְקָטַר
לְבַעַל; וְהָלַךְ, אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים--אֲשֶׁר
לֹא-יָדַעְתֶּם.

9 Will ye steal, murder, and
commit adultery, and swear
falsely, and offer unto Baal, and
walk after other gods whom ye
have not known,

י וּבֹאתֶם וְעִמַּדְתֶּם לִפְנֵי, בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו, וְאָמַרְתֶּם, נִצַּלְנוּ--לְמַעַן
עֲשׂוֹת, אֶת כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה.

10 and come and stand before Me
in this house, whereupon My
name is called, and say: 'We are
delivered', that ye may do all
these abominations?

יא הַמִּעֵרַת פָּרָצִים, הֲיִה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-
נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו--בְּעֵינֵיכֶם; גַּם אֲנֹכִי הִנֵּה
רֹאִיתִי, נְאֻם-יְהוָה.

11 Is this house, whereupon My
name is called, become a den of
robbers in your eyes? Behold, I,
even I, have seen it, saith the
LORD.

יב כִּי לָכוּ-נָא, אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ, אֲשֶׁר
שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם, בְּרֵאשׁוֹנָה; וּרְאוּ, אֶת אֲשֶׁר-
עָשִׂיתִי לוֹ, מִפְּנֵי, רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל.

12 For go ye now unto My place
which was in Shiloh, where I
caused My name to dwell at the
first, and see what I did to it for
the wickedness of My people
Israel.

יג וְעַתָּה, יַעַן עֲשׂוֹתֵיכֶם אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים
הָאֵלֶּה--נְאֻם-יְהוָה; וְאִדְבַּר אֲלֵיכֶם הַשֵּׁפֶם
וְדַבֵּר, וְלֹא שָׁמַעְתֶּם, וְאִקְרָא אֲתֶכֶם, וְלֹא
עָנִיתֶם.

13 And now, because ye have
done all these works, saith the
LORD, and I spoke unto you,
speaking betimes and often, but
ye heard not, and I called you,
but ye answered not;

יד וַעֲשִׂיתִי לְבֵית אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו, אֲשֶׁר
אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ, וְלִמְקוֹם, אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם
וְלֹאֲבוֹתֵיכֶם--כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְשִׁלּוֹ.

14 therefore will I do unto the house, whereupon My name is called, wherein ye trust, and unto the place which I gave to you and to your fathers, as I have done to Shiloh.

טו וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם, מֵעַל פָּנָי, כְּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי
אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם, אֵת כָּל-זֶרַע אֶפְרַיִם. {פ}

15 And I will cast you out of My sight, as I have cast out all your brethren, even the whole seed of Ephraim. {P}

טז וְאַתָּה אַל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה,
וְאַל-תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה--וְאֵל-תִּפְגַּע-
בִּי : כִּי-אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ, אֹתְךָ....

16 Therefore pray not thou for this people, neither lift up cry nor prayer for them, neither make intercession to Me; for I will not hear thee.

כא כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: **עֲלוֹתֵיכֶם סִפּוּ עַל-זִבְחֵיכֶם,
וְאָכְלוּ בָשָׂר.**

21 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

כב כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם, וְלֹא
צִוִּיתִים, בַּיּוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם, מִמִּצְרָיִם
מִצְרִיִם--**עַל-דִּבְרֵי עוֹלָה, וְזֶבֶח.**

22 For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices;

כג כִּי אִם-אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם
לֵאמֹר, **שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי--וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים, וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעָם;** וְהִלַּכְתֶּם,
בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶתְכֶם, לַמַּעַן, יִיטֵב
לָכֶם.

23 but this thing I commanded them, saying: 'Hearken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people; and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

כד וְלֹא שָׁמְעוּ, וְלֹא-הִטּוּ אֶת-אָזָנָם, וַיִּלְכוּ
בְּמַעֲצוֹת, בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם הָרָע; וַיִּהְיוּ
לְאַחֹר, וְלֹא לְפָנִים.

24 But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

כה לָמֵן-הַיּוֹם, אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מִמִּצְרָיִם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה--וְאֶשְׁלַח
אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים, יוֹם הַשָּׁכֶם
וְשָׁלַח....

25 even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

Review the unit of Shmot chapters 19 thru 24

& Rashi's approach, i.e.

how Shmot 24:1-11 may actually belong in 19:9-16

IV. Brit Sinai in Parshat Mishpatim

א וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל-יְהוָה, אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא, וְשִׁבְעִים, מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם, מֵרָחֹק.

1 And unto Moses He said: 'Come up unto the LORD, thou, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel; and worship ye afar off;

ב וְנֹגֵשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה, וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ; וְהָעָם, לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ.

2 and Moses alone shall come near unto the LORD; but they shall not come near; neither shall the people go up with him.'

ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה, וְאֵת, כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים; וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד, וַיֹּאמְרוּ, כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה, נַעֲשֶׂה.

3 And Moses came and told the people all the words of the LORD, and all the ordinances; and all the people answered with one voice, and said: 'All the words which the LORD hath spoken will we do.'

ד וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה, וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר; וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצֵּבָה, לְשִׁנָּיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.

4 And Moses wrote all the words of the LORD, and rose up early in the morning, and builded an altar under the mount, and twelve pillars, according to the twelve tribes of Israel.

ה וַיִּשְׁלַח, אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ, עֹלֹת; וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים, לַיהוָה--פָּרִים.

5 And he sent the young men of the children of Israel, who offered burnt-offerings, and sacrificed peace-offerings of oxen unto the LORD.

ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם, וַיִּשֶׂם בְּאַגָּנֹת; וְחֲצִי הַדָּם, זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ.

6 And Moses took half of the blood, and put it in basins; and half of the blood he dashed against the altar.

ז וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם; וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.

7 And he took the book of the covenant, and read in the hearing of the people; and they said: 'All that the LORD hath spoken will we do, and obey.'

ח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם, וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם, עַל כָּל-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה.

8 And Moses took the blood, and sprinkled it on the people, and said: 'Behold the blood of the covenant, which the LORD hath made with you in agreement with all these words.'

Discuss now a visit to the Temple should remind the visitor of this key event in our national history, and how it reminds us of the purpose of our choseness.

[also recall the connection from Sefer Shmot to Vayikra]

V. SEFER VAYIKRA - BASIC OUTLINE & Flow of Topic

I. Man 'can' come close to God

1->3 - Voluntary offerings ["nedava"]

4->5 - Mandatory offerings ["chova"]

6->7 - How to bring the offerings ["torot" - for the kohanim]

II. The story of the dedication of the Mishkan /

8 ->10 The 7 days of the 'miluim' / 8th day / & Tragedy

III. When man 'cannot' come close to God [temporarily]

11-15 "tumah" / How you contract it & how to get rid of it

16 - Entering the Holy of Holies - When/ How / Who

17 - Respect of the Temple

=====

IV. "kedusha" of Man

18->20 - Act according to your holiness / do's & don'ts

21->22 - Special laws for the "kohanim"

V. "kedusha" in the realm of time

23 - The "moadim" - holidays/ when Am Yisrael meets God

24 - daily & weekly symbols / + special story

VI. "kedusha" in the realm of space

25- "shmitta" & the Land of Israel

26 - Blessings & Curses - on the Covenant

VII. 27 - Epilogue - Man offering 'himself' to God ["erchin"]

Discuss "kedusha" & where we find it in the book (and why)